

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/61/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516010596
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2021:1516010596.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Vladimíra Buchvalda a Mgr. Michala Kačániho, PhD., v trestnej veci obžalovaného Q. O., pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V z 25.11.2019 sp. zn. 1T/96/2016 na verejnom zasadnutí konanom 01. júla 2021 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, písm. d/ Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 285 písm. b/ Tr. por. sa

obžalovaný Q. O., nar. XX.XX.XXXX v F., trvale bytom W. XXX, okres W.,

o s l o b o d z u j e

spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V z 28.09.2016 č. k. 1 Pv 349/16/1105-8, podľa ktorej sa mal dopustiť prečinu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 19.05.2014, v čase od 10:32 hod. do 11:40 hod. na OKP OR PZ v W. V, A. hraničiarov X/B v W. - F., v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-353/1-VYS-B5-2014, v procesnom postavení svedka -poškodeného po tom, ako bol riadne poučený o následkoch krivej výpovede v zmysle § 346 ods. 1 Trestného zákona uviedol pred prokurátorom a vyšetrovateľom PZ nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie, pretože na položenú otázku vyšetrovateľa, či podpis na predloženej listine je Váš (Q. O. bola predložená kópia listiny s názvom Vlastná zmenka vystavená na sumu 6.000.000, pričom vystaviteľom je Q. O., M. 5, XXX XX W., r. č. XXXXXX/XXXX, na remitenta G. W. P., D. XX, W. XXX XX, zo dňa 22. augusta 2003, ktorá bola uplatnená v civilnom konaní na Okresnom súde v Bratislave V, pod sp. zn. 3CbZm 10/2008), Q. O. uviedol, že „Mohol by byť“, na otázku, kedy došiel prvýkrát do styku s originálom uvedenej listiny, uviedol, že „S originálom uvedenej listiny som nedošiel nikdy do kontaktu.“, na otázku, či vypisoval nejaké údaje na predmetnej listine pod názvom vlastná zmenka, ak áno, tak ktoré presne, uviedol, že „Pravdepodobne je moje písmo v časti údajov vystaviteľa.“, na otázku, aby vysvetlil, ak s originálom listiny nikdy neprišiel do kontaktu, ako sa dostalo pravdepodobne jeho písmo a parafa na origináli predmetnej listiny, uviedol, že „Nie, neviem ako sa to tam dostalo.“, na otázku, či vystavoval niekedy nejakú zmenku, uviedol, že „Nie“, na otázku prokurátora „Originál tej zmenky, o ktorej sa tu bavíme, ste vy vypísali a podpísali?“, Q. O. uviedol, že „Nie“, na otázku, či vypísal v súvislosti s jeho podnikaním s pánom W. a pánom C. akúkoľvek zmenku, uviedol, že „Nie.“, pričom znaleckým posudkom pod č. 4/2016, vypracovaným znalkyňou, P. S. W., znalec z odboru písomoznalectvo, z odvetvia ručné písmo, z odvetvia strojové písmo a z odvetvia jazyková analýza, bolo potvrdené, že sporný podpis na zmenke vyhotovil Q. O., Q. O. vyhotovil textové, číselné zápisy v časti zmenky „Dátum a miesto vystavenia: ...“, „slovom: ...“, „dňa:...” (okrem zápisu „2007“), „Vystaviteľ“:“...”,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V z 25.11.2019 sp. zn. 1T/96/2016 bol obžalovaný Q. O. podľa § 285 písm. a/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V z 28.09.2016 č. k. 1 Pv 349/16/1105-8 pre prečin krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 19.05.2014, v čase od 10:32 hod. do 11:40 hod. na OKP OR PZ v Bratislave V, A. hraničiarov X/ B v W. - F., v trestnom konaní vedenom pod ČVS: ORP-353/1-VYS-B5-2014, v procesnom postavení svedka -poškodeného po tom, ako bol riadne poučený o následkoch krivej výpovede v zmysle § 346 ods. 1 Trestného zákona uviedol pred prokurátorom a vyšetrovateľom PZ nepravdu o okolnosti, ktorá mala podstatný význam pre rozhodnutie, pretože na položenú otázku vyšetrovateľa, či podpis na predloženej listine je Váš (Q.ovi O. bola predložená kópia listiny s názvom Vlastná zmenka vystavená na sumu 6.000.000, pričom vystaviteľom je Q. O., M. 5, XXX XX W., r. č. XXXXXX/XXXX, na remitenta G.. W. P., D. XX, W. XXX XX, zo dňa 22. augusta 2003, ktorá bola uplatnená v civilnom konaní na Okresnom súde v Bratislave V, pod sp. zn. 3CbZm 10/2008), Q. O. uviedol, že „Mohol by byť“, na otázku, kedy došiel prvýkrát do styku s originálom uvedenej listiny, uviedol, že „S originálom uvedenej listiny som nedošiel nikdy do kontaktu.“, na otázku, či vypisoval nejaké údaje na predmetnej listine pod názvom vlastná zmenka, ak áno, tak ktoré presne, uviedol, že „Pravdepodobne je moje písmo v časti údajov vystaviteľa.“, na otázku, aby vysvetlil, ak s originálom listiny nikdy neprišiel do kontaktu, ako sa dostalo pravdepodobne jeho písmo a parafa na origináli predmetnej listiny, uviedol, že „Nie, neviem ako sa to tam dostalo.“, na otázku, či vystavoval niekedy nejakú zmenku, uviedol, že „Nie“, na otázku prokurátora „Originál tej zmenky, o ktorej sa tu bavíme, ste vy vypísali a predpísali?“, Q. O. uviedol, že „Nie“, na otázku, či vypísal v súvislosti s jeho podnikaním s pánom W. a pánom C. akúkoľvek zmenku, uviedol, že „Nie.“, pričom znaleckým posudkom pod č. 4/2016, vypracovaným znalkyňou, P. Ľubicou Benkovičovou, znalec z odboru písomoznalectvo, z odvetvia ručné písmo, z odvetvia strojové písmo a z odvetvia jazyková analýza, bolo potvrdené, že sporný podpis na zmenke vyhotovil Q. O., Q. O. vyhotovil textové, číselné zápisy v časti zmenky „Dátum a miesto vystavenia: ...“, „slovom: ...“, „dňa:...” (okrem zápisu „2007“), „Vystaviteľ!:...“,

nakoľko nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

Proti tomuto rozsudku ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie prokurátor, ktoré odôvodnil osobitným písomným podaním z 04.12.2019. V dôvodoch odvolania uviedol, že samosudca v odôvodnení rozsudku popísal a vyhodnotil časť vykonaných dôkazov, najmä vypočutých svedkov, ako i znalecké skúmanie znalkyne P. Ľubice Benkovičovej. Súd svoje oslobodzujúce rozhodnutie postavil v podstate na tvrdení, že sa obžalovaný O. nedopustil krivej výpovede, pretože nebolo dokázané, že obžalovaný O. bol vôbec dĺžny svedkovi W. nejaké peniaze a že mu teda nemal čo vracať, z čoho samosudca vyvodil záver, že obžalovaný O. žiadnu zmenku nevypísal a ani nepodpísal. Súčasne samosudca dôvodil ustanoveniami zmenkového zákona a argumentom, že súdu nie je vôbec jasné, aké nepravdivé skutočnosti majúce rozhodujúci význam pre rozhodnutie, či už v trestnom, alebo civilnom konaní, mal V. O. pred vyšetrovateľom dňa 19.05.2014 uviesť, keď na otázku, či na predmetnej „zmenke“ je jeho podpis, obžalovaný odpovedal: „mohol by byť...“, na ďalšiu otázku, či na zmenke vypisoval nejaké údaje, obžalovaný uviedol: „pravdepodobne je to moje písmo v časti údajov vystaviteľa...“, „...neviem, ako sa to tam dostalo...“. Len veľmi v skratke sa v odôvodnení rozsudku samosudca venoval vyhodnoteniu najpodstatnejšieho dôkazu a to znaleckému skúmaniu Kriminalistického a expertízneho ústavu PZ po vrátení veci na doplnenie dokazovania Krajským súdom Bratislava, ku ktorému sa samosudca vyjadril len tak, že vraj z neho vyplýva nanajvýš pravdepodobnosť, že zmenku vypísal a podpísal obžalovaný V. O.. Dôvody svojich tvrdení v odôvodnení však samosudca nekonkretizoval a v tejto časti je odôvodnenie rozsudku nepreskúmateľné a arbitrárne. Rozhodnutie samosudcu o oslobodení spod obžaloby nemá oporu ani v skutkových okolnostiach dokumentovaných počas dokazovania. Samosudca minimálne nesprávne vyhodnotil vykonané dôkazy a rozhodol bez akéhokoľvek dôkazu, ktorý by rozhodnutie o oslobodení podporoval. V konaní skutočne nebolo preukázané, či obžalovaný O. mal alebo nemal voči svedkovi W. alebo inej osobe nejaký finančný záväzok a v akej výške a či mu finančné prostriedky vrátil, kedy a akým spôsobom, nakoľko toto ani nebolo predmetom obžaloby a ani

dokazovania. Pravdepodobne samosudcovi ušlo, že podstatou obžaloby, konania a dokazovania bolo to, že obžalovaný O. vypovedal ako svedok pred vyšetrovateľom PZ, že predmetnú zmenku nikdy nevidel, nevypísal a nepodpísal, čo je presne špecifikované v obžalobe. Podstatné a majúce rozhodujúci význam pre rozhodnutie v pôvodnom konaní (sp. zn. ORP-353/1-VYS-B5-2014), kde sa pred vyšetrovateľom PZ viedlo trestné stíhanie pre zločin marenie spravodlivosti z dôvodu zmeny údajov na predmetnej zmenke, boli akékoľvek informácie o zmenke, o údajoch na zmenke, o jej vypisovaní, predkladaní a manipuláciou s ňou, čo mohlo a tiež podstatnou mierou ovplyvňovalo celé pôvodné trestné konanie ako i rozhodnutie v ňom, keďže na základe zistenia pravdivých skutkových okolností týkajúcich sa údajov na zmenke mohlo dôjsť k vzneseniu obvinenia, prípadne zastaveniu trestného stíhania, a nie postupu podľa § 228 ods. 1 Tr. por. Pri vykonávanom dokazovaní na hlavnom pojednávaní obžalovaný O. poprel spáchanie skutku kladeného mu za vinu, zmenku vraj nevidel, nevypisoval a nepodpisoval. Ešte aj právom posledného slova na hlavnom pojednávaní obžalovaný O. uviedol „Tú zmenku som nikdy nepodpisoval, ani som ju nikdy nevidel.“ Svedok C. uviedol, že vie o tom, že obžalovaný mu pre svedka W. dal zmenku, avšak sumy si už nespomenul. Tú zmenku potom odovzdal svedkovi W., pričom to bola jediná zmenka, ktorú cez neho obžalovaný svedkovi W. posielal. Sám na tej zmenke nič neprepisoval, nedopisoval do nej nič. Svedok C. zdôraznil, že po 14-tich rokoch si presne spomenúť nevie, ale obžalovaný mal pre svedka W. u neho nechať zmenku. Svedok W. uviedol, že na zmenku vypísal len svoje dáta, zvyšné dáta a zmenku samotnú mal vyplniť obžalovaný a nechať mu ju u svedka C., ktorý mu ju potom dal. Údajné rozpory medzi výpoveďami týchto dvoch svedkov samosudca odstraňoval konfrontáciou na hlavnom pojednávaní. Čo sa týka predmetu obžaloby však nebolo čo odstraňovať. Obaja svedkovia potvrdili, že zmenku dal svedkovi C. vi obžalovaný a že svedok C. do zmenky nezasahoval a svedok W. na nej vypísal len svoje údaje. To čo samosudca dokazoval a odstraňoval sa netýkalo predmetu obžaloby a obaja svedkovia nepresnosti pre samosudcu asi podstatné, ale netýkajúce sa obžaloby, odôvodnili tým, že sa udalosť stala pred 14-timi rokmi a presne si všetko nepamätajú. Za úplne nenáležité prokurátor považoval tvrdenie a argumentáciu samosudcu ohľadne dokazovania znaleckým skúmaním znalkyne P. Ľubice Benkovičovej, keďže Krajský súd Bratislava vo svojom rozhodnutí sp. zn. 2To/88/2017 z 14.09.2017 toto znalecké skúmanie považuje v konaní vedenom proti obžalovanému O. pod sp. zn. 1T/96/2016 za procesné nepoužiteľné a nariadil vykonať nové znalecké skúmanie. Samosudca sa však naopak v odôvodnení svojho oslobodzujúceho rozsudku nevyjadril k tomu, že v konaní pred súdom prvého stupňa bolo následne vykonané nové znalecké dokazovanie Kriminalistickým a expertíznym ústavom PZ, kde bol spracovaný nový písomznalecký posudok sp. zn. PPZ-KEU-BA-EXP-2019/766 z 25.03.2019 a na hlavnom pojednávaní bola následne dňa 25.11.2019 i vypočutá znalkyňa P. Barbora Geistová Čakovská, PhD. V spracovanom znaleckom posudku, ako i výpoveďou znalkyne na hlavnom pojednávaní, bolo jednoznačne preukázané, že sporné textové zápisy na zmenke uvedené v riadkoch dátum a miesto vystavenia, slovom dňa, vystaviteľ, meno, bydlisko a rodné číslo vyhotovil pisateľ porovnávacieho písma skúmaného ako písmo k Q.ovi O.. Súčasne bolo znaleckým skúmaním zistené, že sporný podpis pravdepodobne vyhotovil Q. O.. V konaní bolo dostatočne preukázané a to najmä spracovaným znaleckým posudkom a výpoveďou znalkyne, čo je rozhodujúci a objektívny dôkaz, že obžalovaný O. s najväčšou mierou pravdepodobnosti vyhotovil sporný podpis na zmenke a súčasne, že s istotou vyhotovil textové, číselné zápisy v časti zmenky „Dátum a miesto vystavenia: ...“, „slovom: ...“, „dňa: ...“, „Vystaviteľ: ...“, teda o týchto skutočnostiach v pôvodnom konaní pred vyšetrovateľom a prokurátorom klamal - krivo vypovedal. Samosudca sa nevysporiadal ani s ďalšími listinnými dôkazmi a to podstatnou časťou do spisu zabezpečeného a doloženého vyšetrovacieho spisu ORP-353/1-VYS-B5-2014. Z uvedeného vyplýva, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby z 27.09.2016, a tento vykazuje všetky potrebné zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu krivá výpoveď a krivá prisaha podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. a vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že sa ho dopustil práve obžalovaný Q. O.. Z uvedených dôvodov prokurátor navrhoval, aby Krajský súd v Bratislave s poukazom na ustanovenie § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Bratislava V a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, pričom ho zaviaže svojím právnym názorom.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadril obžalovaný podaním zo 07.02.2020, v ktorom uviedol, že s názorom a hodnotením prokurátora sa nestotožňuje a má za to, že súd vykonal úplné dokazovanie a ustálený skutkový stav aj adekvátne právne vyhodnotil. V tejto súvislosti dal do pozornosti aj civilný spor, ktorý spomína prokurátor v odvolaní, zrejme ide o vec sp. zn.: 6Cbi/7/2015, ktoré konanie súd právoplatne dňa 23.07.2015 zastavil. Čo sa týka inkriminovanej výpovede z 19.05.2014 je evidentné, že na otázku, či je to jeho podpis, odpovedá „mohol by byť“ a pripustil tiež, že pravdepodobne je jeho písmo v časti údajov vystaviteľa. Uvedené a aj ďalšie odpovede na otázky vyšetrovateľa nemôžu bez všetkého zakladať

skutkovú podstatu predmetného trestného činu. Zarážajúce pre neho je to, že orgány činné v trestnom konaní sa bližšie nezaoberali otázkou prečo došlo k prepisu dátumu splatnosti zmenky, kto mal na tom eminentný záujem, aby nedošlo k jej premlčaniu a kto ju v ďalších konaniach používal na súde ako dôkaz. Vychádzajúc z dôkazov prezentovaných počas celého konania je obžalovaný toho názoru, že súd rozhodol v súlade so zákonom, nepripustil „pravdepodobnosť“ ako presvedčivý dôkaz, čo podľa jeho názoru odôvodňuje rozhodnutie podľa § 319 Trestného poriadku.

Krajský súd v Bratislave v konaní o odvolaní prokurátora, nariadil verejné zasadnutie, ktorého sa zúčastnil obhajca obžalovaného a prokurátor krajskej prokuratúry. Odvolací súd podľa § 293 ods. 7 Tr. por. vykonal verejné zasadnutie bez prítomnosti obžalovaného Q.a O., nakoľko tento svojim písomným podaním z 28.06.2021, ktoré bolo doručené krajskému súdu dňa 30.06.2021 požiadal, aby sa verejné zasadnutie pred odvolacím súdom vykonalo v jeho neprítomnosti.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol, aby krajský súd odvolaniu prokurátora vyhovel, zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom sa v plnom rozsahu pridŕžoval písomného vyjadrenia k odvolaniu prokurátora, ako aj všetkých prednesov v danom konaní. Ďalej uviedol, že v predmetnej veci neboli naplnené formálne znaky skutkovej podstaty žalovaného trestného činu. Zároveň poukázal na ustanovenie § 10 ods. 2 Tr. zák. a na tzv. materiálny korektív. Z uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Bratislave na podklade podaného odvolania oprávnenou osobou preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a tiež aj správnosť postupu konania, ktoré napadnutému rozsudku predchádzalo, prihliadajúc i na chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom zistil, že odvolanie prokurátora je čiastočne dôvodné a to iba pre nesprávne ustálený oslobodzujúci dôvod v zmysle § 285 Tr. por.

Odvolací súd zo spisového materiálu zistil, že pred súdom prvého stupňa bolo vykonané dokazovanie zákonným spôsobom a v rozsahu nevyhnutnom pre meritórne rozhodnutie. Bol vypočutý obžalovaný Q. O., taktiež boli vypočutí svedkovia G.. F. C. a G.. P. W., pričom súd vykonal medzi týmito svedkami konfrontáciu, vypočutá bola znalkyňa P. Barbora Geistová - Čakovská k písomne vypracovanému znaleckému posudku z 25.03.2019, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/766, ďalej boli prečítané listinné dôkazy zadokumentované vo vyšetrovacom spise vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Bratislave V pod ČVS: 353/1-VYS-B5-2014, uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Brezno z 12.07.2016, č. k. 2 Pv 456/13/6603-57, odpis registra trestov obžalovaného a register priestupkov obžalovaného.

Okresný súd po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní dospel k záveru, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, v dôsledku čoho podľa § 285 písm. a/ Tr. por. rozhodol rozsudkom o oslobodení obžalovaného spod obžaloby pre skutok popísaný v tejto obžalobe.

Dôvod pre oslobodenie obžalovaného Q.a O. spod obžaloby súd prvého stupňa založil na výpovedi obžalovaného a jeho obhajobnej argumentácie, ktorú považoval za vierohodnú, ďalej na rozporných výpovediach svedkov G.. F. C. a G.. P. W. v súvislosti so spôsobom a okolnosťami podpisovania, resp. odovzdávania zmenky, ako aj so spôsobom odovzdávania peňazí ako pôžičky od svedka G.. P. W., a aj na vyjadrení znalkyne P. S. Benkovičovej, ktorá síce uviedla, že podpis na zmenke patrí obžalovanému Q.ovi O., avšak nevedela určiť, v akom časovom období a časovom slede boli jednotlivé zápisy na zmenke vykonané, pričom jeden mohol byť vykonaný skôr, druhý neskôr. Ďalej prvostupňový súd konštatoval, že ak by obžalovaný mal predmetnú zmenku skutočne vypisovať sám, znalkyňa by musela identifikovať aj ostatné zápisy na nej ako písmo vykonané obžalovaným a to aj zápis „2007“. Okresný súd tiež za nelogické označil konanie, v rámci ktorého ak by obžalovaný predmetnú zmenku naozaj vypísal i podpísal, prečo by tam neuviedol i menu a prečo by sám podával trestné oznámenie pre falšovanie zmenky. Napokon poukázal tiež na to, že z ďalšieho písomného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu v Bratislave vyplýva nanajvýš pravdepodobnosť, že zmenku vypísal a podpísal obžalovaný Q. O..

Krajský súd v Bratislave po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že dôkazy v posudzovanej veci boli vykonané v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, avšak ich náležitým vyhodnotením postupom podľa § 2 ods. 12 Tr. por. nebolo možné dospieť k záveru o nepreukázaní samotnej skutočnosti, že sa stal skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný.

V posudzovanej veci bol predmet dokazovania determinovaný skutočnosťami obsiahnutými v podanej obžalobe, teda či obžalovaný Q. O. v trestnom konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Bratislave V, pod ČVS: ORP-353/1-VYS-B5-2014, v procesnom postavení svedka - poškodeného odpovedal na otázky vyšetrovateľa tak, ako je to uvedené v skutkovej vete obžaloby, či sú ním uvádzané okolnosti nepravdivé a v kladnom prípade, či ide o nepravdu o okolnostiach, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie. Tieto skutočnosti tak mali určujúci význam pre záver o tom, či sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný, či tento skutok napĺňa formálne znaky trestného činu a či tento skutok spáchal obžalovaný. Odvolací súd ešte dopĺňa, že dikcia § 10 ods. 2 Tr. zák. pri prečinoch vyžaduje pre ustálenie otázky viny (pri zločinoch a obzvlášť závažných zločinoch len vo vzťahu k výroku o treste) dokazovať aj závažnosť činu vrátane príčin a podmienok jeho spáchania (§ 119 ods. 1 písm. c/ Tr. por.).

Vychádzajúc z uvedeného krajský súd konštatuje, že vyjadrenia obžalovaného, ktoré sú súčasťou popisu skutku uvedeného v obžalobe, vyplývajú zo zápisnice o jeho výsluchu v procesnom postavení svedka - poškodeného z 19.05.2014 vo vyššie označenom konaní, pričom tieto svoje vyjadrenia obžalovaný ani nerozporoval, ale trval na tom, že sú pravdivé.

Výsledky vyplývajúce z procesu dokazovania však nevytvárajú žiaden relevantný priestor pre rozumné pochybnosti o tom, že obžalovaný prišiel do kontaktu s originálom predmetnej zmenky, že sporný podpis na zmenke vyhotovil práve obžalovaný a sám vyhotovil aj textové a číselné zápisy v časti zmenky „Dátum a miesto vystavenia: ...“, „slovom: ...“, „dňa:...” (okrem zápisu „2007“), „Vystaviteľ:....“. V zhode s argumentáciou prokurátora odvolací súd poukazuje na to, že svedok G.. F. C. uviedol, že vie o tom, že obžalovaný mu pre svedka W. dal zmenku, avšak na sumy si už nespomínal. Túto zmenku potom odovzdal svedkovi W., pričom to bola jediná zmenka, ktorú cez neho obžalovaný svedkovi W. posielal. On na tej zmenke nič neprepisoval a nič do nej nedopisoval. Svedok C. zdôraznil, že po 14-tich rokoch si presne spomenúť nevie, ale obžalovaný mal pre svedka W. u neho nechať zmenku. Svedok G.. P. W. uviedol, že na zmenku vypísal len svoje dáta, zvyšné dáta a zmenku samotnú mal vyplniť obžalovaný a nechať mu ju mal u svedka C., ktorý mu ju potom dal. Pokiaľ ide o rozpory vo výpovediach týchto svedkov, tieto sa priamo netýkajú skutočnosti, že to bol práve obžalovaný, ktorý prostredníctvom svedka G.. F. C. mal odovzdať zmenku svedkovi G.. P. W., pričom povaha týchto rozporov nie je ani spôsobilá túto skutočnosť spochybníť. V posudzovanom prípade ide o rozpory pre posúdenie vierohodnosti svedkov nepodstatné, ktoré možno pripísať aj odstupu dlhšieho časového obdobia. Vyhodnotenie týchto rozporov zo strany súdu prvého stupňa ako zásadných je pritom v rozpore so závermi znaleckého posudku z 25.03.2019, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/766, vypracovaným Kriminologickým a expertíznym ústavom v Bratislave v odbore: Kriminológia, odvetvie: Ručné písmo a jazyková expertíza, a k nemu sa vzťahujúcou výpoveďou znalkyne P.. Barbory Geistovej - Čakovskej. Pokiaľ okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukazuje na to, že zo znaleckého dokazovania vyplýva iba pravdepodobnosť, že zmenku vypísal a podpísal obžalovaný, tak krajský súd podotýka, že v rovine pravdepodobnosti sa pohybuje iba záver o spornom podpise na skúmanej písomnosti, vo vzťahu k sporným textovým zápisom na nej sa už v znaleckom posudku výslovne uvádza, že ich vyhotovil pisateľ porovnávacieho písma skúmaného ako písmo k Q.ovi O..

K obhajobnej argumentácii obžalovaného, že závery znaleckého posudku nerozporuje, nakoľko k podpisu sa aj v zmysle podanej obžaloby vyjadril tak, že by to mohol byť jeho podpis a k ostatným údajom v časti vystaviteľa uviedol, že pravdepodobne je to jeho písmo, krajský súd dodáva, že závery predmetného znaleckého skúmania majú priamy súvis a význam aj pre posúdenie ostatných vyjadrení obžalovaného uvedených v obžalobe, ktoré sa týkajú okolností spojených s vystavením zmenky jeho osobou, či s danou zmenkou prišiel do kontaktu a pod. Na základe vyššie uvedených skutočností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, niet žiadneho racionálneho a logického vysvetlenia, ako inak by sa písmo obžalovaného prenieslo na zmenku, než spôsobom, že obžalovaný s danou zmenkou skutočne disponoval a údaje na nej aj sám vypisoval. Obžalovaný Q. O. v rámci svojej obhajoby ani neprezentoval žiadnu rozumnú možnosť inej alternatívy prenosu jeho písma na uvedenú písomnosť, ktorá by bola spôsobilá spochybníť závery písomnoznaleckého skúmania a skutočnosti vyplývajúce z výpovedí svedkov G.. F. C. a G.. P. W.. Z uvedeného potom nevyhnutne vyplýva, že obžalovaný Q. O. pri svojom výsluchu

pred vyšetrovateľom dňa 19.05.2014 uviedol aj okolnosti, ktoré sú v rozopre so skutočnosťou, t. j. ktoré sú nepravdivé.

Na základe vykonaného dokazovania tak rozhodne nemožno urobiť záver, že nebolo preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný. Pre záver o tom, či sa skutok stal, nemá žiaden vplyv ani to, že v popise skutku sa neuvádza znalecký posudok z 25.03.2019, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/766, ale znalecký posudok č. 4/2016 s relevanciou jeho použitia v danej veci iba ako listinného dôkazu. Samotné označenie dôkazu zakladajúceho nepravdivosť tvrdení obžalovaného nie je nevyhnutnou súčasťou popisu skutku a pre posúdenie predmetnej otázky nemôže mať žiaden relevantný význam.

Vzhľadom na uvedené zistenia odvolací súd skúmal, či žalovaný skutok napĺňa všetky zákonné znaky súdeného prečinu krivej výpovede a krivej prisahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák. Zistil pritom, že obžalovaným uvádzané nepravdivé okolnosti nemali a ani nemohli mať podstatný význam pre rozhodnutie v konaní vedenom na Okresnom riaditeľstve PZ v Bratislave V pod ČVS: ORP-353/1-VYS-B5-2014.

V tomto konaní vyšetrovateľ PZ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V, odboru kriminálnej polície vydal dňa 30.04.2014 uznesenie, ktorým podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začal trestné stíhanie pre zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

neznámy páchatel' nezisteným spôsobom na neznámom mieste zmenil dátum splatnosti na zmenke vystavenej Q.om O., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M. č. XX/X, W., dňa XX.XX.XXXXX (zrejme malo byť XXXX) v W. na remitenta G.. P.a W. s dátumom splatnosti dňa 15.01.2007, následne rubopisom prevedenej na U. O. a túto dňa 13.03.2008 v civilnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V, pod sp. zn. 3CbZm 10/2008 predložil ako originál pravej zmenky s uplatnením si sumy 6.000.000,-Sk s príslušenstvom voči Q.ovi O. s vedomím, že je sfalšovaná alebo pozmenená.

Takto vymedzený skutok nepochybne poskytuje určitý rámec pre posudzovanie skutočností, ktoré možno považovať za podstatné pre rozhodnutie a naopak, ktoré za podstatné pre rozhodnutie považovať nemožno. Je zrejmé, že skutočnosti, ktorých dôležitosť sa má posudzovať, vyplynú predovšetkým z procesu dokazovania, pričom jedným z dôkazných prostriedkov je aj výsluch svedka.

Z popisu daného skutku vyplýva, že zmena na uvedenej zmenke sa týka iba údajov o dátume jej splatnosti, pričom ďalšou významnou popisovanou skutočnosťou je jej predloženie ako originálu v civilnom konaní s uplatnením si sumy „6.000.000,-“ neznámym páchatel'om, ktorý si mal byť vedomý, že je sfalšovaná alebo pozmenená práve vo vzťahu k tomuto údajovi. Zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu PZ v Bratislave z 25.03.2019, ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2019/766 pritom explicitne vyplýva, že číselný zápis „2007“, ktorý mal predstavovať zmenu dátumu splatnosti zmenky, je prepisovaný a zvýraznený obťahovaním, v dôsledku čoho bol vyhodnotený ako neskúmateľný. Za existujúcej dôkaznej situácie nemožno vo vzťahu k tejto skutočnosti v nijakom smere usudzovať to, že by zmenu dátumu splatnosti uskutočnil obžalovaný Q. O. a ak teda aj uvádzal nepravdu o vyššie uvedeních okolnostiach tvoriacich súčasť popisu skutku, v nijakom smere z toho nemožno vyvodzovať, že obžalovaný uvádzal nepravdu o prepisovaní zmienke dátumu splatnosti zmenky. Inak povedané, ak obžalovaný vystavil a podpísal predmetnú zmenku a sám v nej uviedol niektoré údaje, táto skutočnosť ešte nevypovedá nič o prepisovaní a zvýrazňovaní dátumu splatnosti tejto zmenky, najmä ak sa možno dôvodne domnievať, že k tomuto prepisu došlo až následne. Asi si ťažko možno rozumne predstaviť, že by zmenu dátumu splatnosti zmenky vystaviteľ uskutočnil ihneď po jej vystavení napríklad z dôvodu omylu, namiesto toho, aby vystavil novú zmenku po okamžitom zničení tej predchádzajúcej. Tomuto záveru napokon nasvedčuje tá skutočnosť, že to mal byť práve obžalovaný Q. O., ktorý o zmene tohto údajov urobil oznámenie orgánom činným v trestnom konaní (i keď dané trestné oznámenie nie je súčasťou spisu, hoci by byť malo, táto skutočnosť z obsahu spisu a z vykonaného dokazovania vyplýva), pričom predložením zmenky s pozmeneným údajom o dátume jej splatnosti sa mala práve voči nemu uplatňovať suma „6.000.000,-“, (pravdepodobne v Sk, nakoľko mena na zmenke uvedená nebola). S poukazom na uvedené síce možno súhlasiť s tvrdením, ktoré učinil vyšetrovateľ v odôvodnení uznesenia z 21.04.2016, ČVS: ORP-353/1-VYS-B5-2014 a ktoré si zjavne osvojil aj prokurátor, že obžalovaným uvádzané okolnosti majú súvis s vyšetrovanou vecou, nie však už s tým, že ide o okolnosti, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie. Skutočnosť, kedy mal obžalovaný prvýkrát vidieť danú zmenku, resp. či ju sám vystavil a podpísal, nemá s ohľadom na všetky okolnosti žiaden zásadný

vplyv pre rozhodnutie vo veci, a pre účely konkrétneho rozhodnutia ju ani orgány činné v trestnom konaní nemuseli vziať do úvahy pri riešení otázok, ktoré boli predmetom posudzovania. Tento záver vyplýva z toho, že úvahy o tom, že prípadne pravdivá výpoveď obžalovaného Q.a O. v procesnom postavení svedka by viedla k zisteniu osôb, ktoré boli pri vystavení zmenky a k tomu, či došiel do kontaktu s danou zmenkou pred jej odovzdaním pánovi C. niekto iný, je s ohľadom aj na výpovede svedkov G.. F. C. a G.. P. W. špekulatívnou domnienkou bez akejkoľvek opory vo vykonaných dôkazoch a už vôbec nemajú význam k tomu, kto zmenku s pozmeneným dátumom jej splatnosti predložil súdu, čo je podstata skutku popísaného v uznesení vyšetrovateľa PZ Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V, odboru kriminálnej polície z 30.04.2014, ČVS: ORP-353/1-VYS-B5-2014, právne kvalifikovaného ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Inak povedané, ak by obžalovaný Q. O. vo svojej svedeckej výpovedi dňa 19.05.2014 uviedol, že zmenku vystavil a podpísal on a to v takej podobe, v akej ju mali k dispozícii orgány činné v trestnom konaní, avšak nezmenil na nej číselný zápis ohľadne dátumu splatnosti a neuviedol by iné skutočnosti, išlo by pre účely ďalšieho postupu vo vyšetrovaní a vydania rozhodnutia o rovnakú situáciu, aká bola aj pri reálne uskutočnenej výpovedi obžalovaného Q.a O. ako svedka v čase vydania rozhodnutia o prerušení trestného stíhania v danej trestnej veci. V konkrétnej veci vedenej na Okresnom riaditeľstve PZ v Bratislave V pod ČVS: ORP-353/1-VYS-B5-2014, tak obžalovaným uvedené skutočnosti neboli spôsobilé žiadnym zásadným spôsobom ovplyvniť záver o tom, kto zmenu číselného zápisu na zmenke vykonal a už vôbec nie záver o tom, kto, vedomý si tejto skutočnosti, ju v civilnom konaní predložil. Na tomto základe nemohli ovplyvniť ani priebeh trestného konania a jeho výsledok a bez ďalšieho ani zistenie takých skutočností, ktoré by mali objektívny význam vo vzťahu ku skutku, pre ktorý sa viedlo trestné stíhanie. Orgány činné v trestnom konaní tak dôsledne neskúmali povahu obžalovaným (v konkrétom trestnom konaní) uvedených nepravdivých okolností vo vzťahu ku konkrétnemu skutku z toho hľadiska, či skutočne mohli mať podstatný význam pre rozhodnutie. V súvislosti s týmito závermi krajský súd poukazuje aj na uznesenie prokurátorky Okresnej prokuratúry Brezno z 12.07.2016, č. k. 2 Pv 456/13/6603-57, ktorým podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zastavila trestné stíhanie obvineného Q.a O. pre obdobný skutok (vyplývajúci z inej výpovede obžalovaného Q.a O. v inom trestnom konaní). V odôvodnení tohto uznesenia aj prokurátorka konštatovala, že obvinený Q. O. vo svojich výpovediach v procesnom postavení svedka - poškodeného uviedol nepravdu, že predmetnú zmenku on nikdy nevystavoval a ani nepodpísal, ale zároveň bolo preukázané, že Q. O. uviedol nepravdu o okolnosti, ktorá nemala podstatný význam pre rozhodnutie. Hoci prokurátorka tieto svoje závery bližšie nerozvedla, krajský súd poukazuje na to, že aj v tomto prípade boli nepravdivé okolnosti Q.a O. uvedené v trestnom konaní, ktoré sa viedlo pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. Nielen teda samotná povaha obžalovaným uvedených nepravdivých okolností, ale aj uvedené uznesenie prokurátorky unikli pozornosti orgánov činných v trestnom konaní v danej trestnej veci.

Na základe uvedených úvah odvolací súd uzatvára, že skutok, pre ktorý sa voči obžalovanému Q.a O. viedlo trestné stíhanie, nenapĺňa formálne znaky skutkovej podstaty trestného činu krivej výpovede a krivej prísahy podľa § 346 ods. 1 Tr. zák.

Nad rámec nevyhnutnosti krajský súd dopĺňa, že žalovaný skutok by nemohol byť posúdený ako prečin uvedenej právnej kvalifikácie aj pre absenciu potrebného konkrétneho stupňa závažnosti činu (závažnosť vyššia než nepatrná) určovaného cez kritéria § 10 ods. 2 Tr. zák. (absencia závažnosti ako materiálneho znaku prečinu uplatňovaného ako tzv. materiálny korektív k jeho formálnym znakom). Z vykonaných dôkazov vyplývajúce skutočnosti, ktoré obsahovo spadajú pod kritéria obsiahnuté v uvedenom ustanovení, by opodstatnene umožňovali záver o nepatrnej závažnosti činu, v dôsledku čoho by bolo vyvodzovanie trestnej zodpovednosti obžalovaného Q.a O. vylúčené aj vtedy, ak by formálne znaky stíhaného prečinu boli naplnené. Avšak vzhľadom na to, že tieto naplnené neboli, odvolací súd nepovažoval za potrebné sa k dôvodom zakladajúcim nepatrnú závažnosť činu v odôvodnení tohto rozsudku bližšie vyjadrovať.

Na podklade týchto úvah, odvolací súd v trestnej veci obžalovaného Q.a O. rozhodol spôsobom, vyplývajúcim z výrokovvej časti tohto rozsudku, pričom v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. mal krajský súd dostatok podkladov pre vlastné rozhodnutie.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.